

SOOME kultusdisaineri Alvar Aalto kavandatud maja Tartus.

FOTO: MEELI KÜTTIM

naavia disain väga populaarseks muutunud. Kõige lihtsam viis sisekujunduses Põhjamaade disaini jälgida on ruum võimalikult heledaks värvida – valgeks värvitud laudpõrandad ning heledad krohvitud seinad. Sinna juurde mõned naturaalsest puidust pinnad ning detailid. “Viimasel ajal kasutatakse ka palju 1950–60ndatest aastatest pärit Põhjamaade disainimööblit,” selgitab Lomp.

Kuigi Põhjamaade stiil on Eestis üha populaarsem, ei kasutata seda linnakodudes nii puhtal kujul kui näiteks Rootsis, kuid mõningate nüanssidega ruumi rikastades on võimalik jähedat ühetoonilisust interjööris märkimisväärselt pehmendada. Kalda soovib lisada ootamatuid detaile julgete värvilaikudena. Näiteks padjad, pleedid, vaasid, kunst ja valgustid. Samas lisatakse ka hoopis robustseid elemente, mis esialgse hinnangu järgi sobiks hoopis mõnda tööstushoonesse või kohvikusse.

Teisalt on populaarsed ka kõikvõimalikud siksakmustriid ja sümmeetriad nii tekstiilides kui ka keraamiliste plaatide puhul. Väga palju kasutatakse ka erinevat tooni puitu, mille kasutamine pehmedab interjööris üldilmet. Näi-

teks vana mööbli restaureerimisel jäetakse see sageli viimistlemata ehk haljaks.

Püüa valgust. Kalda rõhutab, et oma kodus Skandinaavia stiili järgides on oluline olla loominguiline ja avatud perekonna vajadusi silmas pidades. “Avarust ja valgust tuppa otsides on kõige kergem alustada just akendest, kaotades kõik üleliigse akna eest ja ääristades akna heleda kangaga,” kirjeldab Kalda. Niiviisi on maksimum valguse tuppa toomise osas juba ära kasutatud.

Valides seinakattematerjale, polegi vajalik jääda vaid ühetoonilise ja heleda tapeedi juurde, mida vilkad perenaised ja emad kartma kipuvad. Tapeet võib olla ka lausa musta-valgekirju, kui ta toetab sümmeetriat ja jääb heaks taustaks olulisele ehk kõigele sellele, mis seinale riputatakse ja tuppa paigutatakse.

Kuigi Skandinaavia stiil tähendab heledust ja puhtust, võib Kalda sõnul vaipade ja pehme mööbli valimisel lähendada vabalt ka tumedatest toonidest, sest looduses leidub ju sedagi. Tumepruuni ja -halli, samblarohelist ja meresinist. Kõik karusnahad, pleedid, loomanahad, vaibad ning mativad annavad seejuures ruumile ka õdusust, soojust ja sügavust.

Miksid uut ja vana, rustikaalset ja peent, saab kokku toa täis ajalugu ja personaalsust.

Katariina Kalda, sisearhitekt

Ä Tasub teada Kultusdisainer Alvar Aalto mõjutab siiani

Hugo Alvar Henrik Aalto (1989–1976) oli soome arhitekt, disainer, maalikunstnik ning akadeemik.

Ta töötas mitmel alal, mööbli- ja klaasidisainist arhitektuuri ja maalikunstini.

Aalto klaasnõude seas on maailmakuulus “Savoy vaas” ning mööblit tuntuim kolmejalgne taburet “L”.

Aalto oli Soomes edukas arhitekt, disainer ja linnaplaneerija. Ta on projekteerinud elumaju, haiglaid, kirikuid ja vabrikuid ning planeerinud kultuuri- ja halduskomplekse.

Aaltole iseloomulik stiil sai alguse 1927. aastal, mil ta projekteeris Viiburi linnaraamatukogu, millel olid valged seinad.

Talle oli omane tundlik puidukasutus ning projekteeris ebakorrapärase ning keeruka liigendusega siseruume.

Saades inspiratsiooni Soome maastikust integreeris Aalto vormid ja materjalid looduskeskkonnaga, pidades silmas inimlikke väärtusi ning nähes ette, kuidas inimesed tema hoonetes elama ja töötama hakkavad.

Aaltole oli väga oluline ka loomuliku valguse kasutamine.